

LOKALNE MINI IN MAKSI ZANIMIVOSTI

15 let Frizerskega studia »Joca« v Račah

»Saj prav težko verjamem, da je temu res tako... Ampak kakor koli obračam, vidim, da podatek drži - da je res že polnih petnajst let, odkar sem v Račah začela s frizersko dejavnostjo.

Še živo se spominjam prvega delovnega dne v Račah. Bilo je leta 1988, ko sem ob 5. uri zjutraj čistila pot do novo odprtega salona, tedaj še na Grajskem trgu. Po treh mesecih samostojnega dela se je izkazalo, da bi bila pomoč več kot dobrodošla. Zaposlila sem pomočnico. Čeprav marsikdaj ni bilo tako lahko, kot morda izgleda na prvi pogled, je delo steklo. Še več: v teh letih sem v salonu izučila tudi 16 učenk in učencev. Ker je prejšnja lokacija počasi začenjala postajati neustrezna, premajhna, smo se lotili izgradnje novega salona; tako letos mineva četrto leto, odkar smo tukaj, ob Ljubljanski cesti v Račah.

Po letih truda in dokazovanja je vse več ljudi - mladih, tistih v srednjih letih in onih starejših - ureditev pričesk zaupalo našemu frizerskemu studiu. Prihajali so tisti od blizu in kdaj pa kdaj tudi kdo, ki sicer v Rače redko zaide. In, kar je najpomembnejše: velika večina teh je ostala in ste zdaj naše redne in spoštovane stranke. Srčno upam, da bo tako tudi ostalo, da bomo še naprej delali v vaše zadovoljstvo. Dovolite mi, da se vam iskreno zahvalim za dolgoletno zves-

tobo, za vaše zaupanje in potrpežljivost, ker vem, da je treba za lepo frizuro večkrat tudi počakati ali celo malo potrpeti,« je 4. oktobra 2003 svoje dolgoletne stranke (z mnogimi so bile v teh letih spletene tudi prijateljske vezi) in druge prisotne na slovesnosti ob 15-letnici delovanja Frizerskega studia »Joca« pozdravila in nagovorila njegova lastnica, samostojna podjetnica **Jožica Cigler**, bolj znana kot Joca.

Sledilo je vse, kar odlikuje zabave pri dobrih gostiteljih: jedača, pijača in glasba ter seveda prava štajerska čaga (za najvztrajnejše do jutranje zore).

Nam tako preostane le še, da podjetni Joci čestitamo, celotnemu kolektivu Frizerskega studia »Joca« pa zaželimo kar se da uspešno olepševalno dejavnost tudi v prihodnje.

S. A.

Novo v Račah

Na Ptujski cesti 3 v Račah (prostori Agrokombinata) je 10. septembra 2003 **Boris Detela** iz Morja, zasebni športni delavec, po poklicu športni pedagog, odprl vrata **rekreacijsko športnega centra (RŠC)**. V njem vse, ki potrebujete sprostitev in kaj date na dobro počutje in zdravje, šest dni v tednu (vse dni, razen ob nedeljah) od 17.15 do 21.30 ure čakajo fitness, aerobika, ročna masaža in savna.

»Ugotavljam, da je fitness od vseh dejavnosti, ki jih ponujamo, tisto, kar očitno najbolj pritegne, ostalo se šele uveljavlja,« je povedal Boris Detela, ki sem ga obiskala po približno mesecu dni delovanja RŠC. Povedal je, da je fitness v tem času pridobil približno dvajset rednih strank. »Ponujamo možnost nakupa prenosne karte za podjetja; cena take karte je 17.500,00 SIT mesečno,« je dodal.

Utrinki iz fitnesa

Sicer pa je v vsečno urejenih prostorih RŠC, ki jih je g. Detela odkupil, med drugim na voljo finska (suha) savna, ki jo priporoča celotnim družinam, ki jim je omogočena popolna intimnost. Predvsem v zimskem času je zaradi potrebe po primernem ogretju savne priporočljiva vnaprejšnja najava.

Kar zadeva masaže, jih trenutno izvaja sam (za to se je ustrezno dodatno izobraževal, pa tudi sicer pravi, da mu strokovnost dela veliko pomeni in ji daje velik poudarek), je pa tudi v dogovoru z maserko - zunanjo izvajalko. ŠCR nudi še terapevtsko (ročno) masažo hrbtenice, s poudarkom na njenem vratnem in ledvenem delu.

Za kakovostno aerobično vadbo skrbi vaditeljica iz Maribora; prijave za skupinsko aerobiko, ki poteka ob torkih med 20.30 in 21.30 uro, zbirajo na recepciji ŠRC ali telefonično (031 670 938).

»Kot zanimivost naj povem, da zbiramo kandidate za šolo hujšanja. Ta šola ne bo potekala po t. i. hipokalorični metodi, temveč bo temeljila na teoriji prehranjevanja z živili z nizkim glikemičnim indeksom. Potekala bo pod strokovnim vodstvom mag. farmacije, za vadbo pa bo skrbel športni trener. Vsak udeleženec bo obravnavan individualno in bo deležen preizkav sladkorja v krvi, krvnega tlaka, srčnega utripa, merjenja telesne teže. V sklopu šole hujšanja bo realizirano predavanje o pravilni prehrani, dana bodo ustrezna navodila na to temo. Na 2 - 3 tedne bodo izvedeni redni pregledi. Potekala bo redna aerobna in anaerobna vadba v prostorih fitnesa - v času, ki bo za ta namen posebej rezerviran. Vadba bo potekala 3 do 4 krat tedensko, šola bo trajala približno tri mesece. Od nje si obetamo veliko, saj gre za normalno, počasno, zdravo hujšanje, ki ob redni vadbi in upoštevanju navodil ter spremljajočih kontrolnih pogledih zanesljivo vodi do zelenega učinka,« je o načrtih povedal Boris Detela, ki pravi, da bi v ŠRC poleg mladine, ki je novost navdušeno sprejela, rad pritegnil tudi srednjo generacijo.

Pa še cenik storitev v ŠCR:

• FITNES:

- mesečna karta - dijaki	4.500,00 SIT
- mesečna karta - študenti	5.400,00 SIT
- mesečna karta - odrasli	6.000,00 SIT
- prenosna karta za fitnes za podjetja	17.500,00 SIT mesečno

• AEROBIKA:

- mesečna karta (1 x tedensko)	3.000,00 SIT
--------------------------------	--------------

• SAVNA (finska):

- enkratni obisk	1.500,00 SIT
------------------	--------------

• MASAŽA (ročna):

- delna (cca 25 minut)	1.700,00 SIT
- celotna (cca 55 min)	3.200,00 SIT
- terapevtska masaža hrbtenice (cca 25 min)	2.000,00 SIT

Poskrbite za svoje počutje in jih obiščite tudi vi!

S. A.

Upokojenci DU Rače so si uredili krasen dom

12. septembra 2003 je lepo število parov oči, okoli katerih so leta v večini primerov sicer že zarisala nekaj sramežljivih gubic, tu in tam pa tudi kakšno korajžno brazdo, sijalo. Kaj sijalo, žarelo! Kako ne bi, kdo pa ne bi bil ponosen, če bi imel tak dom? Dom, ki ga je dobil v takem stanju, da bi se ga marsikdo ustrašil, vrli upokojenci, člani Društva upokojencev Rače, pa so ga sprejeli kot božji dar. Če je bila bivša baraka SCT v začetku letošnjega leta še vsega pomilovanja vredna, je sredi septembra, vsa prenovljena, čista, prijazna in urejena, zažarela v vsej svoji lepoti. Hm, sploh težko opisati pravzaprav... Le to je jasno, da je morala obstajati velikanska želja po prijaznem ambientu, kjer bi se lahko upokojenci družili, veselili in skupaj počenjali vse tisto, kar jim lepša jesen življenja. Sicer tem veseljakom in veseljakinjam gotovo veliki met ne bi uspel. Ali pa vsaj ne v tolikšni meri. Najbrž so opazili, kako osuplo, presenečeno in spoštljivo smo njihovo novo pridobitev gledali tisti, ki dogajanja v jami na koncu Ceste talcev zadnje mesece nismo spremljali in zato nismo bili na tekočem, kako je baraka spreminjala notranjo in zunanjo podobo, kako je teklo opremljanje, kdo od članov društva, njihovih svojcev, znancev in prijateljev ter seveda nepogrešljivih donatorjev iz kraja je kaj zastoj postoril ali odstopil kak kos pohištva... No, zdaj so prostori skoraj taki kot v pravljici. Res, vse pohvale vredno!

Ko je spregovorila Slavica Koren, ki je imela ves čas obnovitvene akcije večino niti v svojih rokah, je priznala, da ima tremo, da ji srce močno in pospešeno bije. Vsak jo je razumel. Človek, ki v uresničitev nekega projekta vloži toliko

skrbi in truda, težko skriva ganjenost in ostane ravnodušen, ko napoči trenutek prihoda na cilj, ko je potrebno prerezati otvoritveni trak in začeti novo poglavje zgodovine. Slavici, ki je požela gromki aplavz, je pri otvoritvi prelepega doma upokojencev pomagal župan Branko Ledinek; ta je upokojencem čestital in zaželel še dolga leta dobrega počutja v novih prostorih, ob tej priložnosti pa so zbranim članom številčno dokaj močnega in vsestransko aktivnega Društva upokojencev Rače spregovorili še predsednik društva ter nekateri drugi kolegi iz upokojenskih vrst.

Upokojencem je ob otvoritvi doma čestital in zaželel vse najboljše tudi župan občine Rače-Fram Branko Ledinek

Vsem najzaslužnejšim za to, da je dom sedaj takšen, kot je, so bile podeljene spominske nagrade.

Po uradnem delu je sledilo skupinsko fotografiranje.

Kaj pa potem? Kaj mislite? Ja, le kaj neki...? Seveda - pojedina, da se sline cedijo, vse skupaj zalito z okusno štajersko kapljico in začinjeno s smehom ter dobro voljo. Na vrh pa »tona in pol« peciva, vseh oblik, barv, okusov in velikosti. Kot nepoboljšljiva sladkosnednica si lepšega zaključka dne skorajda ne bi mogla predstavljati.

In ko ob takih trenutkih v mojih letih pogledaš na penzijo, nasmeh zamre ob misli, da se s podaljševanjem delovne dobe ta naši generaciji vedno bolj odmika. Kajti, če znaš odpreti vrata življenju, so gotovo lahko upokojenska leta ena najlepših - sploh za tiste (jaz jih imenujem srečneži), ki so se imeli možnost upokojiti dovolj zgodaj, da lahko pokoj uživajo čili, vitalni in zdravi. Zato, dragi upokojenci in upokojenke, naužite se vsega lepega, ohranite dobre medčloveške odnose. Iskreno vam privoščim trdnega zdravja. Izkoristite vsako priložnost za to, da se imate lušno, da ste srečni v vašem čudovitem skupnem domu. Vse dobro!

S. A.

Varnost učencev v cestnem prometu

Začetek novega šolskega leta pomeni za učence in njihove starše veliko novih skrbi - ena teh je tudi zagotovitev varnosti otrok v cestnem prometu. Da bi bilo za varnost naših mladih učenjakov kar najboljše poskrbljeno, se tudi na ravni občine trudimo na več načinov. Eden teh je vsakoletni pogovor učencev naših šol z županom občine ter predstavniki policije in SPV - Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

Tudi letos so učenci opozorili na pomanjkljivosti in nevarnosti, s katerimi se srečujejo na poti v šolo in iz nje. Pristojni so obljubili, da se bodo vsak po svojih močeh zavzeli za to, da se bodo lahko otroci vsakodnevno varno vračali v okrilje svojega doma.

Pred pogovorom z učenci - od leve: Andrej Voršič - predstavnik PO Rače, Marija Zavernik - predstavnica OŠ Rače, Branko Ledinek - župan občine Rače-Fram, Vlado Krejač - predstavnik SPV Maribor in Božo Štauber - sodelavec SPV v Občini Rače-Fram

Med razgovorom

Naj bo na vseh poteh prav vsak vaš korak varen!

S. A.

Dogodek dneva je vedno jutro.

KS Fram je praznovala

September je mesec, ko KS Fram že tradicionalno praznuje. Tako je bilo tudi letos, ko se je v času od 11. do 26. septembra 2003 zvrstilo veliko različnih in vsebinsko nadvse pestrih prireditev. V četrtek, 11. septembra, je iz Kmečkega turizma Štern v Planici nad Framom zadonela Radijska delavnica znancev s Tonetom Petelinškom. V soboto, 13. 9., je Društvo krajanov Ješenca-Požeg z blagoslovitvijo počastilo 100. obletnico Jelškove kapele na Ješenci. Nedeljsko jutro se je začelo z jutranjim pohodom na Jugovo domačijo, kjer so prizanesljiv tempo narekovali člani Planinskega društva Fram. Šahovsko društvo Fram je v domu krajanov Ranče ob 9. uri pripravilo šahovski turnir za pokal Pohorja, uro pred poldnevom pa se je pri Jugovi domačiji v Rančah začel kulturni program kot uvod v vsakoletno srečanje občanov KS Fram in KS Slivnica, v sklopu katerega Hortikulturno društvo Maribor podeli priznanja za urejenost okolja. Ob 12. uri se je bilo mogoče veseliti na srečanju pod šotorom v Rančah, zvečer pa je v dvorani DTV Partizan Fram dramska skupina Samotarji D.U. Hoče navdušila z gledališko igro »Mali oglasi«. 17.9. je pri Društvu upokojencev Fram potekal turnir v ruskem kegljanju. Dan kasneje so se v popoldanskih urah mnogi zbrali pri sv. maši v farni cerkvi sv. Ane v Framu, ki ji je ob 16. uri sledilo srečanje starejših krajanov s svečanim sprejemom in pogostitvijo v prostorih OŠ Fram. Vrhunec prireditev je predstavljala slavnostna seja sveta KS Fram, ki se je pričela 18.9. ob 18.30 uri. Krajanji, živeči med Loko in Planico, so se naslednjega dne veselili otvoritve tamkajšnje povezovalne ceste (Društvo krajanov Planica-Loka), veselo pa je bilo tudi na gasilskem manevru v Gradišču (organizator PGD Fram). Za lov na taaako ribo je bilo treba zgodaj vstati v soboto, 20.9., ko je pod okriljem Ribiške družine Fram potekalo ribiško tekmovanje za pokal KS Fram. Framska teniška sekcija je v dvorani DTV Partizan Fram pripravila turnir v tenisu. Istega dne so se ob 14. uri praznične prireditve nadaljevale s t.i. praznikom buč ter dnevom odprtih vrat Oljarne Krajnc in Oljarne Fram (organizator Turistično društvo Fram), sočasno pa so v Kopivniku ljubitelji najpomembnejše postranske stvari na svetu uživali v izkoriščenih in stokali ob zamujenih priložnostih na medvaškem nogometnem turnirju. V nedeljo, 21.9., se je ob 9. uri izpred OŠ Fram vsula kopica tekačev - rekreativcev, poldrugo uro kasneje pa se je v OŠ Rače začel 4. mednarodni šahovski turnir za kristalni pokal (organizator Šahovsko društvo Fram). Sklop letošnjih prazničnih prireditev se je končal v petek, 26. septembra, ko je Društvo upokojencev Fram proslavilo 20. obletnico delovanja tega društva.

Upokojencem DU Fram je ob okroglem jubileju društva spregovoril tudi predsednik KS Fram Martin Petelinšek

S. A.

Še nekaj podrobnosti o prazniku KS Fram

STAREJŠI OBČANI IN UČENCI OSNOVNE ŠOLE FRAM

September je bil obeležen s svečanima prireditvama v čast starejšim občanom Frama (18.9.2003) ter z 20-letnico obstoja Društva upokojencev Frama (26.9.2003), ki sta potekali v počastitev krajevnega praznika.

Ta dogodka so polepšali učenci in učenke 3. razreda devetletke: **Daša Bojc, Glorija Gačnik, Aljaž Fekonja Vidnar, Tomaž Kresnik in Matevž Ledinek**, ki so s suverenim in prisrčnim nastopom osvojili srca občinstva. Lični svinčniki so podarjali besede ljubezni in sreče, katere so ob koncu zapečatili še z delitvijo sladkih bonbonov, zavutih v misli o sreči, ljubezni in prijateljstvu.

V DTV Partizan je program z igranjem na frulico popestrila še Urška Stavbar iz 4. razreda osemletke, za podžiganje prijetne klime s poskočnimi pesmimi pa sta poskrbeli **Barbara Tomše** in **Sandra Lešnik** iz 7. razreda osemletke.

Bilo je prijetno in vsi si želimo še več podobnih druženj.

PRAZNIK BUČ V FRAMU

Letošnji september je, kot po navadi, potekal v znamenju krajevnega praznika. 20. september pa je bil za Fram še prav poseben dan. Krajanje so ga praznovali tako, kot se zanje spodobi, namreč z bučami.

DTV Partizan je oživel ob 16. uri. Ko smo vstopili v dvorano, smo vsi zajeli sapo, saj se nam je pred očmi odprl veličasten pogled na lično in skrbno pripravljeno razstavo Turističnega društva Fram, ki so mu pomagale turistične kmetije, oljarne, aktiv kmečkih žena, šola in vrtec ter posamezniki.

Gledališka skupina OŠ Fram pod vodstvom Zdenke Marolt je prireditev slavnostno otvorila z igro o bučah. **Vanesa, Tjaša in Maša** so bila prisrčna kmečka dekleta, ki sta jih krotila nagajiva **Rok** in **Kristijan**. Pokazali so nam uporabnost buč - lahko jih jemo, jih imamo za okras, pa tudi prestrašimo lahko koga z njihovo pomočjo.

Predsednica Turističnega društva Jelka Bojc nas je po končani predstavi prisrčno pozdravila in opisala nastajanje tega zahtevnega projekta, ki je potekal ves mesec. Bilo je vložena ogromno truda, a zadovoljni obrazi so to delo odtehtali.

Ko smo si ogledovali turistične spominke, nam je bilo jasno, da jih je izdelala ljubeča in sposobna roka, ki želi ponesti glas Frama tudi navzven.

Razstava izdelkov iz buč, ki so jo pripravili učenci OŠ in vrtca Fram, nas je navdala s pristnim začudenjem, kaj vse lahko ustvarimo iz na videz neuporabne in neugledne buče. Teh čudovitih dekoracij in drugih podobnih aranžmajev bi se razveselila vsaka gospodinja, zato smo hitro pristopili k mizi, kjer je potekala delavnica in vsak si je izdelal »bučno« stvaritev po svoji zamisli.

foto: Slavko Osebik

Naporno delo ob dolbenju in okraševanju buč nas je pošteno izčrpalo, zato smo pristopili k mizi, kjer je aktiv kmečkih žena ponujal slastne jedi iz buč. Ne boste verjeli, jedli smo vse - od zavitka do kruha, potic, keksov, pit, rolad, in to vse iz buč. Vse te dobre jedi pa smo zalili z dobrim domačim vinom turistične kmetije Papež. No, sama sem se z zadovoljstvom zadržala tudi pri mizi turistične kmetije Uranjek, ki je ponujala razne vrste žganja. Odtlej prisegam le še na domače žganje iz divje češnje.

Čas je hitro mineval in ob 18. uri smo se odpravili na voden ogled po oljarni Fram. Izvedeli smo, kako bučno olje sploh pride na prodajne police. Čudili smo se sušilni napravi, še bolj pa ogromnim rezervoarjem olja. Prijazen lastnik je vse obiskovalce nagradil še s stekleničko olja, ki nam je vsem prav prišla, saj sloves bučnega olja iz Frama odmeva tudi zunaj naših meja.

Dan je minil, mi pa smo bili polni novih spoznanj in lepih spominov. Hvala še enkrat gonilni sili Turističnega društva Jelki Bojc, brez katere tega čudovitega dneva ne bi bilo. V tem kratkem času svojega mandatovanja je namreč naredila za kraj veliko in samo upamo lahko, da ji ideje ne bodo presahnile in tudi ne njena nalezljiva vnema in dobra volja.

Simona NAPAST

Meteorološka postaja v Framu

Na vzhodnem vznožju Pohorja, natančneje v Framu, ima Agencija RS za okolje meteorološko padavinsko postajo. Poleg te so na Pohorju sicer še štiri: v Lukanji, v Lovrencu na Pohorju, v Ribnici na Pohorju in na Gradišču.

Padavinska meteorološka postaja je na 333 m nadmorske višine. Postavljena je na severovzhodnem pobočju, v naselju. Na postaji merijo višino padavin (z ombrometrom), višino novozapadlega snega in skupno višino snežne odeje ter opazujejo vremenske pojave. V času od aprila 1975 do oktobra 1976 so merili višino padavin tudi z ombrografom.

Anka Pečovnik je opazovalka na meteorološki postaji Fram od januarja 1977. Pred njo so meteorološka opazovanja in meritve vršili Marija in Ludvik Grafenauer, Anton Kunej, Anton Prelog, Marjana in Anton Kunej, prvi meteorološki opazovalec v Framu pa je bil Valentin Ivanuš, ki je opazoval od leta 1925 do 1930.

Anka Pečovnik - opazovalka na meteorološki postaji Fram

Meteorološka postaja je v Framu že od leta 1925. V vseh letih do sedaj so bila opazovanja prekinjena le enkrat, v obdobju 1941-1945.

Mateja NADBATH

Vito Žuraj - eden najprodornejših skladateljev najmlajše generacije

O mladem, šele 24-letnem skladateljskem fenomenu, Vitu Žuraju iz Rač, ki je leta 2002 diplomiral iz kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani pri prof. Marku Mihevcu in se odtlej podiplomsko izobražuje iz instrumentalne in elektroakustične kompozicije na Visoki šoli za glasbo Carl Maria von Weber v nemškem Dresdnu, smo v Novicah več napisali točno pred letom dni.

Danes si ne moremo kaj, da njegovim novim izjemnim uspehom ne bi posvetili vsaj nekaj vrstic.

Slovenija je letos v času od 26.9. - 3.10. pod geslom »Nova glasba za tretje tisočletje« na več koncertnih lokacijah gostila Svetovne glasbene dneve Mednarodnega združenja za sodobno glasbo, kjer so se predstavili glasbeniki iz petdesetih držav, tudi iz naše domovine. »Slovenija je ponosna, da lahko letos gosti Svetovne glasbene dneve Mednarodnega združenja za sodobno glasbo. Ne le zato, ker se je znašla v prav lepi družbi Hong Konga, od koder dnevi prihajajo, in Švice, kamor bodo odšli, temveč predvsem zaradi tega, ker program priča o izjemnem prepletu slovenske in svetovne ustvarjalnosti. Vesel sem, ko slovenske vrhunske umetnike, te naše ambasadorje slovenske ustvarjalnosti, vidim v družbi evropskih in svetovnih kolegov. Tedaj vem, da so razmerja, ki jih spletamo v naši dobi, dobi siceršnje hipne komunikacije in pogoste površnosti, lahko še bistveno bolj intenzivna in globoka, če so le kriteriji kvalitete dovolj visoko postavljeni. In glasba je bila glede tega vedno zelo zahtevna, celo izbirčna,« je v svojem nagovoru ustvarjalcem in gostom Svetovnih glasbenih dni ISCM med drugim dejal predsednik Republike Slovenije dr. Janez Drnovšek.

Solistični in komorni glasbi je bil namenjen tudi koncert v cerkvi na Blejskem otoku. Tam se je predstavil tudi nadarjeni Vito Žuraj, ki je bil eden od devetnajstih udeležencev - glasbenih ustvarjalcev, ki so se potegovali za najprestižnejšo nagrado Svetovnih glasbenih dni - CASH-ISCM za najboljšo izvedeno kompozicijo skladatelja do 35. leta starosti. Vito Žuraj je tako po štirih izvedbah desetminutnega *Clarinetissima* (v Švici, Nemčiji in Ukrajini) dočkal še peto, na domačih tleh. Kot je dne 30.9.2003 Marijan Zlobec napisal v Delu, je klarinetist Jože Kotar Žurajevo skladbo igral samozavestno, odlično naštudirano, s svobodno, smelo interpretacijo, v kateri si virtuozne pasaže sledijo kot parada tehničnih in muzikalnih možnosti. O Žuraju je izrazil prepričanje, da ima med kolegi največ ustvarjalnega naboja in navdiha, da se glasbe najmanj »boji«.

Postavljalo se je torej logično vprašanje: bo v eminentni skladateljski družini iz vsega sveta uspelo posebno nagrado za mlade skladatelje (CASH - ISCM 2003) do 35. let, vredno deset tisoč dolarjev, osvojiti drugemu najmlajšemu med 19-imi primernimi kandidati, našemu Vitu Žuraju? Odgovor je bilo potrebno počakati do sklepnega koncerta v Cankarjevem domu v Ljubljani, kjer so delegati ISCM obelodanili ime dobitnika te zares vredne nagrade. Za svojo kompozicijo za

klarinet *Fleshold - at the crossing over* jo je prejel 27-letni Mathew Bieniek iz Avstralije.

Na letošnjem novoletnem koncertu, ki naj bi postal tradicionalna prireditev z umetniško veljavo, bo v torek, 30. decembra ob 19.00 uri, v Beli dvorani gradu v Račah nastopila šestnajstletna virtuosinja na violini Maristella Patuzzi iz Lugana v Švici. Na klavirju jo bo spremljal njen oče Mario Patuzzi. Igrala bosta Beethowna, Paganinija in Brahmsa. Vito ju je lani spoznal med drugimi izvrstnimi interpreti v Luganu na mojstrskem tečaju kompozicije. Z Vitom bosta skupaj zaigrala njegovo *Tango*.

Vito Žuraj je še mlad, izjemno talentiran in delaven. To dokazuje tudi dejstvo, da bo 12. februarja 2004 Slovenska filharmonija v Veliki dvorani Cankarjevega doma (med drugim programom) izvedla njegovo skladbo za veliki simfonični orkester, z naslovom *Krik smrti*.

Za vse dosedanje vrhunске uspehe na glasbenem področju, ki jim bodo brez dvoma na dolgi poti, ki je še pred njim, sledili novi in novi, pa Vitu že sedaj vse moje in naše spoštovanje ter iskrene čestitke!

S. A.

Kaj je (med drugim) prinesla jesen?

V uvodu tega prispevka sicer ne gre za neko prav zelo lokalno posebnost, pa vendarle jo bom zapisala v pomoč tistim, ki bodo morda čez leta raziskovali, po čem je bila v širšem smislu prepoznavna letošnja jesen, ki te dni počasi pobira šila in kopita. Torej: ni prinesla le rekordno hitre in sladke vinske letine, pač pa tudi ogromno veselja gobarjem (celo v neposredni bližini občinske stavbe se je proti koncu oktobra nesramežljivo razbohotilo sedem nadvse zdravih, lepih in fotogeničnih brezovih gobanov), za nameček pa je bila narava radodarna še z debelimi kostanji. Dokler... dokler jih ni pokril sneg. Ta je letos neverjetno pohitel in prvič v tej zimi - pardon, jeseni - zapadel že 24. oktobra. Bilo je prav neverjetno. Tudi najstarejši ne pomnijo, kdaj je sneg nazadnje zapadel tako hitro.

Za mlade fante je bila novica jeseni 2003 nedvomno ta, da jim s slovesom zadnje generacije slovenskih vojaških nabornikov ne bo več potrebno služiti vojaškega roka. V zameno za to pa bodo imeli na voljo nov poklic: vojak.

Zelo, zelo pomembno in razveseljivo informacijo pa je naša občina (pri tem mislim občino v smislu celotne lokalne skupnosti in Občino Rače-Fram kot javno institucijo, kot našo službo) dočakala 22.10.2003 - namreč, grad Rače, za katerega je bil sprožen denacionalizacijski postopek s strani ZPIZ, ostaja v naši lasti! In zdaj smo, kot zadovoljno pravi naš župan, dokončno na svojem.

Ker sem spremljala in vem, koliko truda, upov in sanj so tisti posamezniki, ki jim gre največ zaslug za to, da je grad od ustanovitve občine do danes tako korenito spremenil svojo podobo, vložili v njegovo obnovo in uspešen razplet denacionalizacijske zgodbe, jim za tako pomemben dosežek gredo vse čestitke.

S. A.

Nekdo pa kar čez cvetlično gredico...

No, lepa reč!!! Nekdo se trudi, nasaja rože, da bi bil izgled kraja lepši (posnetek je nastal v bližini gradu Rače, kjer Matjaž Plečko ureja cvetlično gredico), nakar pa se najde nekdo, ki to mrtvo hladno povozi in pomendra... Zakaj?

In še nekaj: koga tako zelo motijo cvetlična korita pri dovozu na grajsko dvorišče?!?

S. A.

Komemoracija ob dnevu spomina na mrtve

Kot vsako leto, so se tudi letos v naši občini zvrstile komemoracije ob 1. novembru, dnevu spomina na mrtve. Spominska slovesnost, o kateri pričata fotografiji, je potekala pri OŠ Rače in tamkajšnjem spomeniku padlim med NOB.

S. A.